

Blekingegadebanden, som nogle ordførere var inde på, var jeg selvfølgelig ved at nævne i bemærkningerne, men så lod jeg det alligevel ligge, fordi debatten her drejer sig om rockere, men jeg vil godt tage det med i min tale:

Netop i forbindelse med den forbrydelse, hvor fire mennesker var ude i et forbryderisk ærinde, hvor en af dem myrdede en politibetjent, og hvor de dækkede over hinanden, selv om retssystemet vidste, at en af dem havde begået forbrydelsen, kunne man ikke dømme sådan, som jeg formoder at man ifølge retsopfattelsen i Danmark skulle have dømt, og dér er der jo virkelig et problem.

Og så må jeg lige sige, at der ikke blev sagt fra et folketingsmedlems side, at en af dem var en morder; der blev peget meget nøjagtigt på én person, og det var altså det, der gjorde, at der blev problemer med den sag. For ved blot at sige, at en af dem var morder, var vedkommende såmænd aldrig kommet i fedtefadet. Og det, der er det lidt ulykkelige ved den sag, er jo, at det skulle gå, som det gjorde, men det er en anden diskussion.

Men som andre ordførere har været inde på: Lad os indhente nogle oplysninger om andre landes fremgangsmåde i Retsudvalget, og lad os ikke sylte denne sag, for jeg mener, det er et alvorligt problem, som man godt kunne tage en anden stilling til end den, man har taget i dag.

Det kan godt være, at reglen skal afgrænses. Det vil jeg helt klart sige er muligt, og kan der blive flertal for det, synes jeg da, det er meget fint. Men selve hensigten med forslaget synes jeg er på sin plads, og den synes jeg man burde slutte op om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod rockeres rygmærker.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

Forhandling

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Efter min opfattelse skal vi gribe ind over for rockernes ulovlige virksomhed og i de tilfælde, hvor de er til fare for andre, og gøre det så effektivt som muligt.

Er der erfaringer i andre lande, som vi kan bruge, skal vi gøre det. Jeg omtalte før Hamburg.

Jeg er ikke sikker på, at det at gribe ind over for rockernes påklædning vil løse nogen problemer. Man kan heller ikke se bort fra, at det kan være svært at udforme regler på et sådant område.

Skal det kun være rygmærker, der forbydes?

Hvad hvis de placeres andre steder på påklædningen eller udformes på nye måder? Og skal det også være forbudt at skrive »HA« på forsiden af en T-shirt eller en sweater?

Jeg behøver ikke at give flere eksempler på sådanne afgrænsningsvanskeligheder og alle mulighederne for at omgå et forbud.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget henvises der til, at man i Hamburg har et forbud mod rygmærker. Om dette kan jeg blot gentage, at vi er ved at indhente oplysninger. Men jeg har forstået, at det måske har givet rockerne i Hamburg en særlig status, at de ikke må gå med rygmærkerne.

Alt i alt har jeg lidt svært ved at se, at det er nogen særlig konstruktiv vej at forsøge at fastsætte regler om rockernes påklædning.

Ærlig talt: Tror man, at de vil holde op med deres kriminalitet, fordi vi tvinger dem til at smide deres veste med rygmærker?

Dorte Bennedsen (S):

Justitsministeren har allerede givet nogle eksempler på afgrænsningsproblemet ved gennemførelsen af dette forslag og dets manglende effekt.

Jeg har et andet lille eksempel, som jeg godt vil bringe frem. Det er en historie, jeg har hørt, og den slags skal man selvfølgelig være varsom med at stole på. Men historien går ud på, at da